

חלק מהגברים שיקראו את הטקסט הזה אולי ינועו באי־נוחות על הכיסא, אבל אנחנו מבטיחים לכם דבר אחד: אם תתנו לזה צ'אנס ותגיעו עם ראש פתוח, אולי תגלו משהו שלא חשבתם שתגלו על עצמכם. זה לא טרנד, אפילו שזה נשמע כך, אבל העידן החדש וההתפתחות האישית שאנשים רבים מדברים עליה הם כבר לא סיפור רק עבור מי שמכונים "רוחניקים", אלא גם לאנשי עסקים בכירים, רופאים, שופטים ובעלי מקצועות חופשיים שהבינו בשנים האחרונות – ובעיקר אחרי 7 באוקטובר – שהחיים קצרים ושהם מעוניינים להגשים את עצמם, להביע את עצמם וללכת אחרי הלב. ב־2022 במרץ יתקיים בחאן ניצנה בדרום הארץ פסטיבל "שיווה אביב", פסטיבל העצמה המיועד לגברים בלבד. כן, מה ששמעתם. "זה פסטיבל שמיועד לאנשים שרוצים להפסיק עם תחושת הקורבנות ולקחת את האחריות על חייהם בשתי ידיים", מסביר אילן שרון, איש עסקים בעבר וכיום יו"ר עמותת "דרך גבר להעצמה גברית". הפסטיבל מתקיים פעמיים בשנה ב־22 השנים האחרונות, ומשנה לשנה, מספר שרון, ניכר כי יש ביקוש גדול יותר בקרב הגברים בישראל במטרה לגלות דרכים חדשות לחיבור, להתפתחות אישית ולהתמקדות בגבריות מיטיבה.

העמותה פועלת ללא מטרת רווח, וכל מי שלוקח חלק בפעילויות עושה זאת בהתנדבות מלאה – עיקרון שנשמר בקפדנות מהפסטיבל הראשון ועד היום. לכל פסטיבל מגיעים כמה מאות גברים, והשיא היה בחגיגות 20 שנה לפסטיבל בשנה שעברה, כשהמייסד המיתולוגי של הפסטיבל, רפיק ידידיה (המוכר לציבור כאיש התקשורת לשעבר תמיר קמחי), הצליח להביא למעלה מ־400 גברים לאירוע. השנה, בעקבות מלחמת חרבות ברזל, גייס שרון תרומות במטרה לאפשר גם לחיילי סדיר ומילואים להגיע בעלות מסובסדת של 80 שקל. "את התרומות גייסתי בעיקר מלקוחות עבר ומכל מיני אנשים שאני מכיר. המטרה הייתה לחלק לעשרות לוחמים ולמפונים מלגות כניסה סמליות, כדי שיבואו, וש אחרי כל מה שהם עשו למעננו יהיה להם סוף שבוע של שקט, של עיניים טובות, של אחווה גברית אמיתית ואוהבת וגם מקום בטוח לפורקן".

אני יודעת מה אנחנו עושות בפסטיבל גברים? נשים, אבל מה עושים בפסטיבל גברים?

"קודם כל הפסטיבל הנוכחי יהיה מורכב מקונספט של 12 הארכיטיפים הקיימים בכל אחד מאיתנו: המלך, החכם, הליצן, הקוסם וכיוצא בזה. כל משתתף יכול לבחור את הארכיטיפ שמדבר אליו ביותר ולגשת להרצאות וסדנאות בנושא. הכל נערך בקבוצות עבודה קטנות של עד 20 איש, עם שני מנחים ועוד עוזרים המסייעים בקבוצה. המטרה היא שאת העבודה האישית עושים בקבוצה קטנה כדי לעשות עבודת עומק. אבל כמובן, יש אנשים שמגיעים ולא נכנסים לשום סדנה, אלא מחפשים את המקום ליצור שיחות ולשבת ולשתות קפה או בירה במקום תומך. אפשר לקרוא לזה בשם המפורש שאולי

המעגל הקרוב

כבר 22 שנה שפסטיבל "שיווה" מעניק הזדמנות לגברים (בלבד) לקיים מעגלי שיח, להשתתף בסדנאות ולהתמקד ב"גבריות מיטיבה" ■ אילן שרון, יו"ר העמותה המקיימת את הפסטיבל, מספר על אנשים שפיטרו את הפסיכולוג שלהם, מתעקש שלא מדובר באירוע ל"רוחניקים" ומסביר מדוע הכניסה לנשים אסורה: "מספיק שיש רק אחת בחדר ואנחנו הופכים לתרנגולים"

גברים ישראלים קצת נרתעים ממנו: התפתחות אישית ועבודה עצמית. זה 'מה אני יכול לעשות טוב יותר עבור עצמי?'. את יודעת, לאחרונה הפקנו סרטון קטן שבו ראינו את הנשים שלנו, וכולן אמרו שאנחנו חוזרים מהאירועים הללו אנשים יותר טובים ואבות יותר טובים. זה עושה אדוות מאוד חזקות. מדובר בסוף שבוע שבו אתה לא צריך לעשות רושם על אף אחד. לא משנה אם אתה מנכ"ל או פועל פשוט, אם אתה רוחני או לא מאמין בזה בכלל, ימני או שמאלני. לכל אחד יש מקום אצלנו".

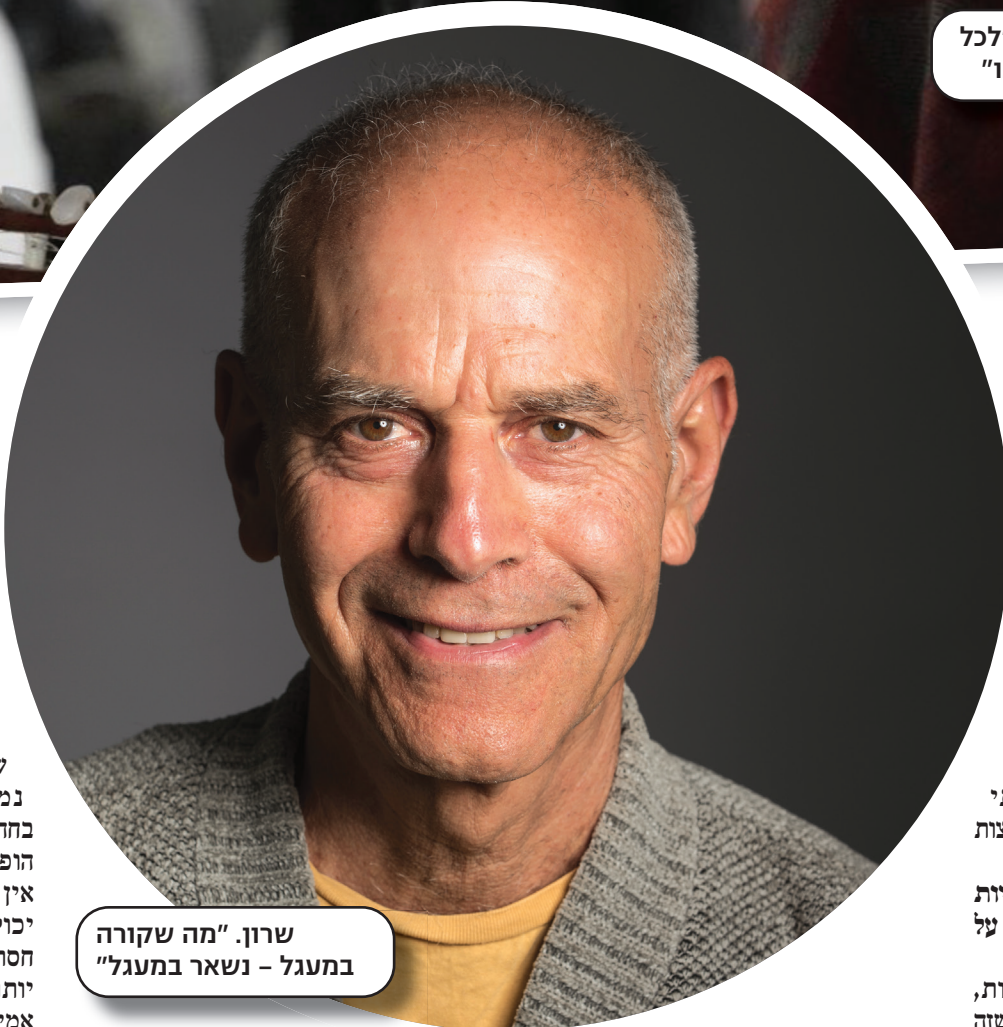
גברים שרואים משם

שרון (70) ניהל בשותפות במשך 40 שנה את "צבצעי הקשת", עסק מצליח בתחום הצביעה, וקנה לו שם בתור אחד המומחים בתחום. לקוחותיו העיקריים היו מהאלפיון העליון, אך בצד העבודה השוטפת אילן מצא תמיד זמן לעסוק בפרויקטים של תרומה לקהילה. כך צבע בהתנדבות גני ילדים לפליטים ולמעוטי יכולת, בתי ספר, "החצר הנשית" ביפו, והפרויקט המשמעותי ביותר עבורו: הקמה ושיפוץ של מכינה צבאית מטעם עמותת "צימאון".

כשאני תוהה בפניו מה הביא אותו מלכתחילה להשתתף בעמותה, הוא מסביר שעוד בשנות ה־20 המוקדמות שלו הוא פנה לתחום העבודה העצמית ואף ניהל סניף אשראם של אחד הגורואים המוכרים בשנות ה־70 וה־80. "אחרי תקופת האשראם פתחתי את העסק עם שותף וכך חלפו להן 40 שנה, אבל בקיץ 2018 הגעתי במקרה לאחד הפסטיבלים של שיווה, אחרי שעשיתי קורס הנחיה של ריקוד בשם 'מקצבי הלב', והמורה שלי היה זקוק למחליף. מאז לא הפסדתי אירוע של העמותה, ועם השנים הפכתי להיות מעורב יותר ויותר".

פעילויות הפסטיבל. "לכל אחד יש מקום אצלנו"

שרון. "מה שקורה במעגל - נשאר במעגל"

בפסטיבל הזה אין צורך להיות גבר־אלפא. אנחנו יכולים להרשות לעצמנו להיות חלשים, חסרי אונים, אולי לבכות קצת, להתחבק יותר אם רוצים. זה קטע באמת של חברות אמיתית שהיא כמו משפחה"

מבהיר שרון, שבנוסף לפסטיבל מנחה כאמור גם מעגלי גברים שמתקיימים אחת לשבוע או אחת לשבועיים. "יש אנשים שהיו מגיעים קבוע ואמרו לי לא פעם שהם מפטרים את הפסיכולוג, מכיוון שזה המקום שבו הם יכולים לפרוק ולספר דברים שהם לא חושפים בשום מקום אחר. יש הסכם לסודיות גמורה ומוחלטת. בשנים האחרונות אנחנו רואים שהסיפור הזה עם מעגלי גברים הופך להיות יותר פופולרי. לומדים את זה גם

הצעיר ביותר היה בן 63 והמבוגר קצת יותר מ־80. זה הרהים אותי לראות איך הם נפתחו לכך ואהבו את המעגל ואת הערך שהוא העניק להם, ואפילו המשיכו אותו הלאה. אז הבנתי שאם מנגישים את הסיפור הזה בצורה נכונה, יש תקווה בכל גיל. אנשים יכולים בהחלט להשתנות ולפתוח את הלב, לא משנה בני כמה הם."

סודיות מוחלטת

"מה שקורה במעגל נשאר במעגל",

השינוי הגדול ביותר של חייו קרה לפני קצת יותר מעשור. "זה קרה בגיל 59. עברתי קורס אינטנסיבי של חברה אמריקאית בשם CTI שהחלה בשנות ה־90 את כל העניין של הקואוצ'רים. בסוף הקורס אומנם אמרתי 'אל תעשו שינויים מהיום למחר', אבל חלפו יותר מעשר שנים, ולא נשאר דבר אחד שעשיתי קודם ואני עדיין עושה גם היום. הכל בחיי השתנה, ולמדתי בעשור האחרון המון. עברתי קורסים של טיפולי גוף ונפש והנחתי קבוצות מיניות."

אני מניחה שאתה נתקל בהרבה ציניות בשאתה מדבר על מעגלי גברים, ואפילו על עבודה רגשית.

"אחד הדברים הקשים היא הציניות, ולציניות איך מבחינתי מקום. ברור לי שזה מנגנון הגנה, אבל ברגע האמת אין ציניות. מ־7 באוקטובר אתה כבר לא יכול להיות ציני. מי שרוצה להמשיך בדרכו וטוב לו לשבת מול הטלוויזיה במשך שש שעות בכל יום, להעביר את חייו ב'לה לה לנד' מקניון לקניון וכל מיני דברים חיצוניים, זו בחירה. בסופו של דבר אתה מסתכל על הגוף הזה שבאנו איתו לעולם, על הנשימה, ועל כך שאם יום אחד תפסיק לנשום, זה נגמר. אז בזמן שאני על הכדור הזה, חשוב לי לדעת מה אני עושה פה, מה המטרה שלי ובשביל מה באתי - אבל יותר מכל, האירועים הללו נועדו לכך שנהיה אחד עבור השני. אנחנו ביחד, אנחנו מסביב למדורה. אני מעביר מעגלי גברים כבר ארבע שנים ושם אין טיפה של ציניות."

נריר למצוא אנשים בני הדור שלך עושים את זה, זה גיל שמעטים חושבים שעוד אפשר להשתנות.

"יש גברים בכל הגילאים, אבל את צורקת, יש מיעוט בגילי. בזמנו עזרתי למישהי להעביר מעגל גברים בקיבוץ שפיים, וזה היה מעגל ייחודי מאוד של גיל התבונה - שבו

במכללת אורנים וגם באוניברסיטת תל אביב, ויש את מרכז אוריאל הוותיק."

איך אתם יכולים להיות בטוחים נניח שבפסטיבל, בפרט בתקופה הזו, אנשים לא יתחילו לריב על פוליטיקה?

"כי זו לא המטרה. כל העניין הוא לתת כבוד לעצמנו וכבוד ללב. יש לנו גם חוקי התנהגות מאוד מכבדים וברורים, והיופי שמגיעים לפסטיבל הזה אנשים שזה באמת מתאים להם, שמקבלים את הקריאה לבוא. כשאנחנו נמצאים עם אפילו רק אישה אחת בחדר, כל הדינמיקה משתנה, אנחנו קצת הופכים להיות תרנגולים, ובפסטיבל הזה אין צורך להיות הגבר אלפא הזה. אנחנו יכולים להרשות לעצמנו להיות חלשים, חסרי אונים, אולי לבכות קצת, להתחבק יותר אם רוצים. זה קטע באמת של חברות אמיתית שהיא כמו משפחה."

במסגרת העמותה מתקיימים, בנוסף לפסטיבלי שיווה, גם אירועי אבות וילדים. הם מתקיימים בטבע, ובמסגרת האירועים הללו מתקיימות הן פעילויות משותפות והן פעילויות נפרדות לאבות. כאמור, לפסטיבלים מגיעים גברים מכל המגזרים, הגילאים והמקצועות. עם זאת מוסיף שרון כי יש סטיגמות שמעוררות רתיעה בקרב גברים שטרם נחשפו לאירועים.

"רבים מהם חושבים שפסטיבל לגברים בלבד מטרתו לתת לגיטימציה למפגשים הומוסקסואליים. המציאות שונה לגמרי. האירועים מיועדים לגברים שמעוניינים לעבור התפתחות והיכרות טובה יותר עם עצמם, ללא כל קשר לנטיות המיניות של החברים. כאמור, מטרת העמותה היא להתמקד בגבריות מיטיבה, ולתת לגברים שמגיעים לאירועים להיות בסביבה מקבלת ומפרגנת, בלי ביקורת, ובאפשרות להיות 'מי שאנחנו': אותנטיים ובלי מסכות." ■■■■